

โครงการการประชุมวิชาการทางบริหารธุรกิจ
และศิลปศาสตร์ ระดับชาติ ครั้งที่ 2

เรื่อง “การเสนอผลงานประชุมวิชาการ”

วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2559
ณ ศูนย์ประชุมฯส่งสินค้านานาชาติ จังหวัดเชียงใหม่

Business Administration and Liberal Arts
OF RMUTL

คำสั่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

ที่ ๑๗๙๙/๒๕๕๘

เรื่อง แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและภายใน งานประชุมวิชาการ
คณะกรรมการธุรกิจและศิลปศาสตร์ ระดับชาติ ครั้งที่ ๒

เพื่อให้การดำเนินงานงานประชุมวิชาการคณะกรรมการธุรกิจและศิลปศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ ๒ (Proceeding) เป็นไปด้วยความเรียบร้อยเหมาะสมและบรรลุวัตถุประสงค์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา จึงแต่งตั้ง คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและภายในเพื่อตรวจพิจารณาผลงาน ดังนี้

๑. ศาสตราจารย์มนัส	สุวรรณ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๒. รองศาสตราจารย์สมเดช	มุงเนื่อง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
๓. รองศาสตราจารย์ปาร์วีร์	ผลประเสริฐ	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
๔. รองศาสตราจารย์อเนศ	ศรีวิชัยลำพันธุ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๕. รองศาสตราจารย์ธีรวัชร์	วรรณฤทธิ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๖. รองศาสตราจารย์จำเนียร์	บุญมาก	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
๗. รองศาสตราจารย์อารีย์	เชื้อเนื่องพาณ	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
๘. รองศาสตราจารย์อภินันท์	จันตะนี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย
๙. รองศาสตราจารย์อรัญญา	ตุ้ยคัมภีร์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๑๐. รองศาสตราจารย์พรหมพันธ์	ตัณฑ์จิตานันท์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
๑๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อมรรัตน์	ท้วนรุ่งโรจน์	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญธรรมรรณ	วิจวอน	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
๑๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วีรศักดิ์	สมยานะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๑๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิงดาว	จินดาเทวน	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
๑๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นงลักษณ์	เรืองวิทยาภรณ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
๑๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภัทริกา	มนีพันธ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
๑๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พेत్తุร์ย์	อินตีชัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสำราญ
๑๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์โนนดา	รัชเวทย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๑๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนันต์กุล	อินทร์ดุง	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
๒๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทัดพงศ์	อวีรอนันท์	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
๒๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยยศ	สมฤทธิ์ศักดิ์	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
๒๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัญสุ	หมู่เย็น	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
๒๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชาภพ	พันธ์แพ	มหาวิทยาลัยพายัพ
๒๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภูษณิศา	เตชเกกิ	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
๒๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชนีวรรณ	บุญอนันท์	มหาวิทยาลัยกำแพงเพชร
๒๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสรี	ปานทาง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๒๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปานฉัตร	อาการักษ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
๒๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา	ยืนยง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
๒๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพชรฯ	บุศสีหา	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

๓๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประยุทธ	วรรษณ อุดม	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
๓๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จตุรภัทร	วงศ์สิริสถาพร	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
๓๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรเวิร์	ชัยอมร์ไพบูลย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๓๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กมลพิพิธ	คำใจ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๓๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กมลภู่ว่องไว	พลวัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๓๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญญากร	ตีระพัฒน์กุลชัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
๓๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นันพร	ประสมทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
๓๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิศิริรา	เหล่าบำรุง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
๓๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อิร่าวัฒน์	ชมระกา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
๓๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภานุจนา	สุระ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๔๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัลลภ	บัวขุม	มหาวิทยาลัยรังสิต
๔๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เนนี่ย	พวงยาณี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
๔๒. นายวรวิทย์	เลาหะเมทีนี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
๔๓. นายรัฐบันท์	พงศ์วิวิทธิ์ธีร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
๔๔. นางสาวลัดดา	ปินดา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
๔๕. นายตะวัน	瓦ทกิจ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
๔๖. นางสาวเทียน	เกรเมญ	มหาวิทยาลัยพายัพ
๔๗. นางสาวฐิติกุล	ไชยวรรณ์	มหาวิทยาลัยพายัพ
๔๘. นางสาวปิยวรรณ	สิริประเสริฐศิลป์	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
๔๙. นางสาวกัญญาพสี	กล่อมธงเจริญ	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
๕๐. นางสุกavitidee	ชุนทองจันทร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
๕๑. นางสาวจุรี	วิชิตธนบดี	มหาวิทยาลัยพายัพ
๕๒. นายนพดล	พันธุ์พันนิช	มหาวิทยาลัยศรีปทุมขอนแก่น
๕๓. นายอุเทน	เลานำทา	มหาวิทยาลัยมาสารคาม
๕๔. นายวรรณโนน	ฟองสุวรรณ	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง
๕๕. นางสาวกัญญาจนา	สุระ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๕๖. นางสาวพรณิภา	เภสัชพัฒน์กุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
๕๗. นายนิติศักดิ์	เจริญรูป	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
๕๘. นางวีรวรรณ	เจริญรูป	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
๕๙. นางณภัทร	ทิพย์ศรี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
๖๐. นางสาวอัจฉราพร	แปลงมาลัย	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(รองศาสตราจารย์นำยุทธ วงศ์อนันพิทักษ์)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

การสื่อสารทางการตลาดที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวสวนน้ำ ในเขตอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

**Marketing communication effect to tourism Behavior the Marine Sport
Complex in Hua Hin District, Prachuap Khiri Khan**

ธีรวัฒน์ จันทิก*, ณัชชา บุญมาเดิศ และ วงศพัทธ์ งามเพียรเดิศ

Thirawat Chantuk*, Natcha Boonmalert and Wongscubhat Nganpianlert

สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
Marketing Management Faculty of Management Science Silpakorn University
*Corresponding author E-mail: Ng.bonaz@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสื่อสารทางการตลาดที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของสวนน้ำ ในเขตอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักท่องเที่ยว จำนวน 400 คน สุ่มแบบตามสาะควบคุมโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถิติพรรณนา ใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่าสถิติ Chi-Square Test (Independent Variables) ได้แก่ ลักษณะประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อารมณ์ รายได้ต่อเดือน และสถานภาพสมรส และปัจจัยด้านการสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วย การโฆษณา การส่งเสริมการขาย การโฆษณา ณ จุดขาย การประชาสัมพันธ์ การตลาดดิจิตอล การส่งเสริม การตลาดโดยใช้บุคคลอ้างอิงและตัวเปรียบ (Dependent Variables) ได้แก่ ประเภทเครื่องเล่น กิจกรรมในสถานที่ท่องเที่ยว และแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 24 ปี โดยส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด しながらศึกษาระดับอนุปริญญาตรี(ปวส.) ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมีรายได้ 10,001-20,000 บาทต่อเดือน และพบว่าปัจจัย ต้านการสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วย การโฆษณา การส่งเสริมการขาย การโฆษณา ณ จุดขาย การประชาสัมพันธ์ การตลาดดิจิตอล การส่งเสริมการตลาดโดยใช้บุคคลอ้างอิงและความพึงพอใจ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวสวนน้ำ ในเขตอำเภอหัวหินจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ค่าสำคัญ : ความคิดเห็น , การรับรู้ , การสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการ

Abstract

Marketing communication what effects to the travelling behavior of the Marine Sport Complex in Hua Hin District, Prachuap Khiri Khan. The representative sample what was used in this research is 400 tourists who was random selection as the convenience which use the questionnaire as the tool to collect the data. The statistics what was used in the research is the descriptive statistics which use the percentage, the Average and standard deviation and hypothesis testing which uses the Chi-Square Test, Independent Variables which is the demographic that composed of gender, age, education, occupation, monthly income and marital status along with the factor of the communication which consist of the Advertising, Sales Promotion, Point of Purchase, Public Relation, Digital Marketing, Sponsorship and Event, and the Dependent Variables what is the type of the machine, the activities in the sights and the nearby attractions.

The research found that most of the respondents were female who is lower or equal 24 years old which the most of the most of the respondents are single and they are the diploma graduates, they are the private company employees who monthly earns 10,001 – 20,000 Thai Baht what was also found the factors of communications which consist of the advertising, the promotion, the advertising at point of sale, the public relations the digital marketing, the marketing promotion what uses the reference person and the complacency which effects the travelling behavior of the Marine Sport Complex in Hua Hin District, Prachuap Khiri Khan.

Keywords : The Reviews, The Recognition, The Integrated Marketing Communication

บทนำ

ปัจจุบันการสื่อสารทางการตลาดมีบทบาท เป็นอย่างมากต่อธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเชิง การตลาดแล้ว การสื่อสารนับได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญ ของการกลยุทธ์การตลาดใดๆมาใช้ การแบ่งส่วน การตลาดต้องอาศัยการสื่อสารการตลาด เพื่อ สะท้อนให้เห็นถึงคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ การ กำหนดราคา การเลือกช่องทางการจัดจำหน่าย และ การส่งเสริมการตลาดก็จะสนับสนุนให้ผู้บริโภค หรือผู้ใช้ท่องอุดสาหกรรมมองเห็นคุณค่าของ ผลิตภัณฑ์ อันจะนำไปสู่การรับรู้ข่าวสาร ความ สนใจในผลิตภัณฑ์ ความต้องการในผลิตภัณฑ์ และ พฤติกรรมการซื้อในที่สุด (ขั้นจิตต์ แจ้งเจนกิจ, 2544)

การสื่อสารการตลาดเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญของ องค์กรในการสื่อสารข้อมูลข่าวสารต่างๆของ องค์กรไปสู่กลุ่มผู้รับสารเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่าง ยิ่งสำหรับองค์กรธุรกิจที่มีการแบ่งบ้านสูงมากในยุค ปัจจุบัน กล่าวไได้ว่าการสื่อสารการตลาด เป็น

กิจกรรมทางการตลาดต่างๆที่บริษัทได้ดำเนินการ เพื่อที่จะสื่อสารและส่งเสริมสินค้าและบริการไปสู่ กลุ่มเป้าหมาย อันประกอบไปด้วย การโฆษณา การ ส่งเสริมการขาย การประชาสัมพันธ์ การใช้ พนักงานขาย และการตลาดทางตรง (นากฤต วันดี เมลล์, 2555)

รูปแบบของการตลาด ได้มีวิวัฒนาการ ปรับเปลี่ยนไปตามปัจจัยแวดล้อมต่างๆ เพื่อให้มี ความเหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และพฤติกรรมของผู้บริโภค รวมถึงด้าน เทคโนโลยีต่างๆที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และด้วยความเปลี่ยนแปลงเชิงสั่งผลให้รูปแบบของ การสื่อสารการตลาดต้องมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลง ตามไปด้วยเช่นกัน จากเดิมที่รูปแบบการสื่อสาร การตลาดมุ่งเน้นไปที่กลุ่มเป้าหมายจำนวนมาก พัฒนาเป็นรูปแบบการสื่อสารการตลาดที่มุ่งเน้นไป ยังกลุ่มเป้าหมายเฉพาะบุคคล ที่สามารถเข้าถึงตัว ผู้บริโภคได้อย่างใกล้ชิด จนทำให้พัฒนาเกิดเป็น แนวคิดการสื่อสารรูปแบบใหม่ คือการสื่อสาร

การตลาดแบบผสมผสาน (Integrated marketing communication หรือ IMC) (สารวุช อันนันดาดิ, 2550)

จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการสื่อสารทางการตลาดเพื่อจะแจ้งข้อมูลข่าวสาร และจูงใจให้เกิดการยอมรับและปฏิบัติตามข่าวสารนั้น การที่จุดมุ่งหมายจะสมถูกที่ต้องคำนึงถึงหัวใจจากจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับการออกแบบข่าวสาร การเลือกผู้สื่อสาร และช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสม ผู้ส่งข่าวสารจำเป็นจะต้องศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้รับข่าวสารหรือผู้บริโภค เพราะผู้บริโภคเป็นเป้าหมายหลักสำคัญของการสื่อสาร (ตราฯ ที่ ประปาล, 2553)

บทบาทแสดงความสำคัญของส่วนนี้และผู้ประกอบการจะใช้การสื่อสารทางการตลาดเพื่อประโยชน์ให้เกิดการท่องเที่ยวและสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องระหว่างสถานที่ท่องเที่ยวกับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวและพบว่าสถานการณ์ท่องเที่ยวในช่วง 3 เดือน แรกของปี พ.ศ. 2558 มีชาวต่างชาตินำเข้าประเทศไทยแล้ว 7.8 ล้านคน โดยภาพรวมนักท่องเที่ยวขยายน้ำตัวร้อยละ 23 จากการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวเอเชียเป็นหลัก (สำนักเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2558) ซึ่งปัจจุบันมีส่วนน้ำในอำเภอหัวหินอยู่ 2 แหล่งคือวนานา华และแม่น้ำตาเมท่าน

จากปรากฏการณ์ข้างต้น จึงทำให้คณะกรรมการผู้ว่าจังหวัดฯ ศึกษาการสื่อสารทางการตลาดที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของส่วนน้ำในเขตอำเภอหัวหิน โดยใช้แนวคิดการสื่อสารการตลาดแบบผสมผสานประกอบด้วยการโฆษณา การส่งเสริมการขาย การประชาสัมพันธ์ การใช้พนักงานขาย การสื่อสาร ณ จุดช้อป และการจัดกิจกรรมทางการตลาด ซึ่งแนวคิดดังกล่าวทำให้ทราบถึงแนวโน้ม

การสร้างกลยุทธ์การสื่อสารการตลาดแบบผสมผสาน

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการสื่อสารทางการตลาดที่มีผลต่อความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของส่วนน้ำ

2. เพื่อศึกษาลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ อายุ เพศ อายุรุ่น คุณสมบัติ อาชีพ รายได้ต่อเดือน และสถานภาพสมรส มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของส่วนน้ำ

สมมติฐานการวิจัย

การสื่อสารทางการตลาดในด้านการโฆษณา การส่งเสริมการขาย การโฆษณา จุดขาย การประชาสัมพันธ์การตลาดดิจิตอล การส่งเสริมการตลาดโดยใช้บุคคลอ้างอิง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของส่วนน้ำ

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. วิธีการศึกษา

1. ศึกษา ค้นคว้า และรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวกับการสื่อสารทางการตลาดและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของส่วนน้ำ เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย

2. สร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการศึกษาวิจัย แบบสอบถาม 1 ชุด แบ่งเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวส่วนน้ำในเขตอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการส่งเสริมการตลาด

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้การท่องเที่ยวส่วนน้ำของนักท่องเที่ยวเขตอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักท่องเที่ยว ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน การกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณแบบไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน (Non population) โดยมีค่าระดับความเชื่อมั่นไว้ที่ 95% และความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ .05 (กัลยาวนานิชช์บัญชา.2550:27-28)

$$\text{ตัวอย่าง} = \frac{Z^2}{4E^2}$$

เมื่อ n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

Z = ค่าปกติมा�ตรฐานที่ได้จากตารางแจกแจงแบบปกติมा�ตรฐาน (Z score) ขึ้นอยู่กับระดับความเชื่อมั่นที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ 95% นั้นคือความคลาดเคลื่อน (α) = 0.05 หรือ $1 - \alpha/2 = 0.975$ เปิดตารางค่า Z ได้ 1.96

E = ระดับของความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ 5% หรือ 0.05แทนค่าในสูตร ดังนี้

$$n = \frac{(1.96)^2}{(4)(0.05)^2} = 384.16 \text{ หรือประมาณ } 385 \text{ คน}$$

ดังนั้นจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้เท่ากับ 385 คน และสำรองความผิดพลาดแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ไว้ที่ 4% ของกลุ่มตัวอย่าง ได้เท่ากับ 15 คน รวมขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คนโดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นไว้ที่ 95%

ทั้งนี้จากแบบสอบถามการรับรู้โดยศึกษาด้านการสื่อสารทางการตลาดที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยว

ลักษณะของคำ답เป็นมาตราวัดแบบ Likert (Method of summed ratings: Likert Scale) จำนวน 27 ข้อ โดยประมาณเป็นการกำหนดลักษณะตัววัด ได้แก่

ด้านการสื่อสาร

การโฆษณา	จำนวน 5 ข้อ
การส่งเสริมการขาย	จำนวน 6 ข้อ
การโฆษณา จุดขาย	จำนวน 4 ข้อ
การประชาสัมพันธ์	จำนวน 4 ข้อ
การตลาดดิจิตอล	จำนวน 4 ข้อ

การส่งเสริมการตลาดโดยใช้บุคคลอ้างอิง

จำนวน 4 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด และนำมารวเคราะห์หาค่าความเชื่อถือ ได้ (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha Coefficient โดยใช้รัฐสัมประสิทธิ์แอลฟ่า ($\alpha - \text{Coefficient}$) สูตรของครอนราคา (Cronbach) (กัลยา วนิชช์บัญชา. 2549: 35) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามค่าแอลฟ่า ที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ซึ่งค่าที่ต่ำกว่าคือเท่ากับ 1 มาก แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง โดยผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่น สำหรับงานวิจัยนี้ได้จำแนกค่าความเชื่อมั่นที่ความขึ้นต่ำเท่ากับ 0.7 โดยเป็นหัวข้อ ดังนี้

1. การโฆษณา

ค่าแอลฟ่า เท่ากับ 0.704

2. การส่งเสริมการขาย

ค่าแอลฟ่า เท่ากับ 0.696

3. การโฆษณา จุดขาย
ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.697
4. การประชาสัมพันธ์
ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.698
5. การตลาดดิจิตอล
ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.705
6. การส่งเสริมการตลาดโดยใช้บุคคลอ้างอิง
ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.706

จากนี้จึงนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดได้มีจำนวน 400 ตัวอย่าง โดยนำแบบสอบถามไปแจกรวม 400 ชุด และได้รับกลับมา 400 ชุด คิดเป็น 100%

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถาม ส่วนที่ 1 ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ (Percentage) (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2548)

แบบสอบถามส่วนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมการเข้าใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ (Percentage) (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2548)

แบบสอบถามส่วนที่ 3 ข้อมูลปัจจัยด้านการต่อสาธารณะของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้คือ ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean หรือ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) (กัญญา วนิชย์บัญชา, 2548) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541)

แบบสอบถามส่วนที่ 4 ข้อมูลปัจจัยด้านการรับรู้ของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้คือ ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean หรือ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) (กัญญา วนิชย์บัญชา, 2548) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541)

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบค่าไค-สแควร์(Chi-Square Test : χ^2 - test) ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว โดยจัดข้อมูลประเภทนามบัญชื่อ (Nominal Scale) สำหรับข้อมูลที่อยู่ในรูปแบบความถี่ สำคัญ ร้อยละและตัวแปรแต่ละตัวแบ่งกลุ่มอย่าง; ตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป (นราศรี ไรวันิชกุลและชูศรี อดุลศรี, 2538)

เกณฑ์การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 400 คน จำแนกตัวแปรได้ดังนี้

เพศ พนักงาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 52.8 และเพศชาย จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.2

อายุ พนักงาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 24 ปี จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมาคือ อายุ 45-54 ปี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 ผู้มีอายุ 25-34 ปี จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 ผู้มีอายุ 55 ปีขึ้นไป จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 และผู้มีอายุ 35-44 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6

ระดับการศึกษา พนักงาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญาตรี(ปวส.) จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56 รองลงมาคือ ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 ต่ำกว่าหรือเท่ากับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ปวช.) จำนวน 39

คน คิดเป็นร้อยละ 9.6 และผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9

อาชีพ พนักงาน ผู้ดูแลแบบสอนตามส่วนใหญ่ เป็นผู้ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 รองลงมาเป็น ข้าราชการจำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26 รัฐวิสาหกิจจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 ธุรกิจส่วนตัวจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15 และ ว่างงานจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.9

รายได้ พนักงาน ผู้ดูแลแบบสอนตามส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001-20,000 บาทจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 รองลงมาเป็นผู้ที่มีรายได้ 40,001-50,000 จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 ผู้ที่มีรายได้ 20,001-30,000 บาทจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 ผู้มีรายได้ 30,001-40,000 บาทจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 ผู้ที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาทจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 และ ผู้ที่มีรายได้ 50,000 บาทขึ้นไปจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8

สถานภาพ พนักงาน ผู้ดูแลแบบสอนตามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 62.8 รองลงมาคือ ผู้มีสถานภาพสมรส จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 และผู้มีสถานภาพหย่าร้าง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ดูแลแบบสอนตามจากการ เก็บตัวอย่างที่สถานที่ท่องเที่ยวสวนน้ำในเขตอำเภอหัวหิน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ดูแลแบบสอนตามที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 400 คน จำแนก ตามแปรได้ดังนี้

ลักษณะการเดินทาง พนักงาน ผู้ดูแลแบบสอนตามส่วนใหญ่เดินทางโดยใช้รถยกตัวอย่างจำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34 รองลงมา

คือรถประจำทางตัวจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 รถทัวร์, คณะทัวร์จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 เครื่องบินจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16 และ รถจักรยานยนต์จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5

บุคลากรที่เดินทางมาด้วยพบว่า ผู้ดูแลแบบสอนตามส่วนใหญ่เดินทางมากับเพื่อนจำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5 รองลงมาคือครอบครัว จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33 เพื่อเรียนงาน / กิจกรรมบริษัทจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4 และ มากันเดียว 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5

เดือนที่นิยมเดินทางมาท่องเที่ยวพบว่า ผู้ดูแลแบบสอนตามส่วนใหญ่มาท่องเที่ยวในเดือนเมษายน-มิถุนายนจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.7 รองลงมากรกฎาคม - กันยายนจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.2 ช่วงตุลาคม - ธันวาคมจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 ช่วงมกราคม - มีนาคม จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 และไม่แน่นอน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7

จำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวพบว่า ผู้ดูแลแบบสอนตามส่วนใหญ่เคยมาท่องเที่ยว 1 ครั้ง จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 54 รองลงมาคือ 2 ครั้งจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30 ไม่เคย จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 และมากกว่า 2 ครั้งจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3

ช่วงเวลาที่มากไปสถานที่ท่องเที่ยวพบว่า ผู้ดูแลแบบสอนตามส่วนใหญ่ไปสถานที่ท่องเที่ยว เวลา 12:31-15:00 น. จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาคือ 17:31-20:00 น. จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 ช่วงเวลาค่อน / 10:00 -12:30 น. จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 ช่วงเวลา 15:01-17:30 น. จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 และ หลัง 20:00 น. จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6

รู้จักสถานที่ท่องเที่ยวจากสื่อประเภทใดพบว่า ผู้ดูแลแบบสอนตามส่วนใหญ่รู้จักสถานที่ท่องเที่ยว

จากอินเตอร์เน็ตจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาคือ โทรทัศน์ / วิทยุจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25 นิตยสารจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 คำแนะนำของเพื่อนจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 และอื่นๆ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5

ประเภทเครื่องเล่นที่ชื่นชอบพบว่า สูตรอบแบบสอนถ่านส่วนใหญ่ ชื่นชอบสไลเดอร์ จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 53.2 รองลงมาคือ สะพานน้ำ ไฟฟ้าจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 ทะลุเตียงจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13 และลานน้ำพุ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3

สาเหตุสำคัญที่ทำให้เลือกสวนน้ำพบว่า สูตรอบแบบสอนถ่านส่วนใหญ่ เลือกสวนน้ำ เนื่องจากความหลากหลายของเครื่องเล่นจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 รองลงมาคือ ถ่ายรูปจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 พักผ่อนหย่อนใจจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 การศึกษา/ทัศนศึกษา จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 เดินทางสะดวก จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และอื่นๆ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3

กิจกรรมนันทนาการที่ส่งผลต่อการเข้า บริการสวนน้ำพบว่า สูตรอบแบบสอนถ่านส่วนใหญ่ ชื่นชอบกิจกรรมตามเทศกาล จำนวน 192 คน คิด เป็นร้อยละ 48 รองลงมาคือ ปาร์ตี้ จำนวน 133 คน คิด เป็นร้อยละ 33.3 คอนเสิร์ต จำนวน 56 คน คิดเป็น

ร้อยละ 14 และอื่นๆ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ

4.2

จุดประสงค์ที่มาท่องเที่ยวพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจุดประสงค์ตั้งใจจะมาเล่น เครื่องเล่นจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31 รองลงมาคือ เป็นทางผ่านจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21 ใกล้เคียงสถานที่ท่องเที่ยวที่ท่านต้องการจะไป จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ท่านตั้งใจจะมาร่วมกิจกรรมที่สถานที่ท่องเที่ยวจัดขึ้นจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 และใกล้เคียงสถานที่พักของท่านจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5

สวนน้ำที่มีลักษณะเดียวกันกับสวนน้ำนานาชาติ คือที่ได้มากที่สุดพบว่า สูตรอบแบบสอนถ่านส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า สวนน้ำขนาดใหญ่ หรือ แฟลตตาชี จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 รองลงมาสวนน้ำแปลงจังเก็ต ภูเก็ต จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 สวนน้ำการศึกษา จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 สวนน้ำแบบลีกเมาน์เท่น หัวหิน จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 สวนสยาม กรุงเทพฯ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 และ อื่นๆ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการส่งเสริม การตลาด ที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในเขตอำเภอหัวหินที่เคยท่องเที่ยวในสวนน้ำ

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคาดหวังของผู้ใช้บริการต่อการท่องเที่ยว
ในเขตอำเภอหัวหิน

ความคิดเห็นด้านการถือสิ่งของตลาด	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
การโฆษณา			
1. ท่านมั桔จะไป / มีความต้องการไปเที่ยวในสวนน้ำจากที่เห็นในโฆษณาตามสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ นิตยสาร ฯลฯ	4.31	0.683	มากที่สุด
2. ท่านมั桔จะไป / มีความต้องการไปเที่ยวในสวนน้ำใหม่ๆตามที่เห็นในสื่อโฆษณา	3.84	0.723	มาก
3. ท่านมั桔จะไป / มีความต้องการไปเที่ยวในสวนน้ำบอยซึ้น ตามความต้องที่ท่านได้รับชมโฆษณา	4.23	0.681	มากที่สุด
4. ท่านมั桔จะไป / มีความต้องการไปเที่ยวในสวนน้ำตามบุคลคลที่มีชื่อเสียงที่ท่านชื่นชอบ	4.04	0.705	มาก
5. ป้ายโปสเตอร์โฆษณาสวนน้ำตามสถานที่ต่างๆมีผลทำให้ท่านเดินทางไปสถานที่นั้น	4.18	0.726	มาก
รวม	4.12	0.704	มาก
การส่งเสริมการขาย			
1. สวนน้ำที่ท่านเลือกไปมีการจัดรายการส่งเสริมการขายเป็นประจำ	4.02	0.686	มาก
2. ท่านมั桔จะไป / มีความต้องการไปเที่ยวในสวนน้ำที่มีกิจกรรม ชิงโชค ลุ้นรางวัล	4.24	0.688	มากที่สุด
3. ท่านมั桔จะไป / มีความต้องการไปเที่ยวในสวนน้ำที่มีงานแสดงสินค้าและนิทรรศการ	3.98	0.693	มาก
4. ท่านมั桔จะไป / มีความต้องการไปเที่ยวในสวนน้ำที่มีกิจกรรมส่วนลด	4.17	0.709	มาก
5. ท่านมั桔จะไป / มีความต้องการไปเที่ยวในสวนน้ำที่มีค่าเข้าสถานที่ราคาถูกหรือไม่เสียค่าเข้า	4.07	0.681	มาก
6. ในช่วงที่มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายจะทำให้ท่านไปสวนน้ำบอยครอง	4.23	0.721	มากที่สุด
รวม	3.42	0.696	มาก
การโฆษณา ณ จุดขาย			
1. ท่านมั桔จะไป / มีความต้องการไปเที่ยวในสวนน้ำชั่งเทศบาล	4.14	0.673	มาก
2. ท่านมั桔จะไป / มีความต้องการไปเที่ยวในสวนน้ำที่สวยงามและดึงดูดใจ	4.23	0.694	มากที่สุด
3. ท่านมั桔จะไป / มีความต้องการไปเที่ยวในสวนน้ำที่มีชื่อเสียงในขณะนี้	4.03	0.704	มาก
4. ท่านมั桔จะไป / มีความต้องการไปเที่ยวในสวนน้ำที่มีการคมนาคมที่สะดวก	4.10	0.721	มาก
รวม	4.13	0.698	มาก
การประชาสัมพันธ์			
1. ภาพลักษณ์หรือชื่อเสียงของสวนน้ำมีผลต่อการไปท่องเที่ยว	4.03	0.700	มาก

2. การประชาสัมพันธ์ส่วนน้ำ ทำให้ท่านรู้ข้อมูลของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมนนฯ มากขึ้น	4.23	0.682	มากที่สุด
3. การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับส่วนน้ำที่มีความสร้างสรรค์ เป็นที่สะดูดตา ทำให้ท่านสามารถจราจรสถานที่ท่องเที่ยวได้ง่าย	4.16	0.703	มาก
4. ท่านมักจะไปส่วนน้ำที่มีการประชาสัมพันธ์จากลือ เช่น โตรทัศน์วิทยุ	4.14	0.701	มาก
รวม	4.14	0.697	มาก
การตลาดดิจิตอล			
1. การตลาดดิจิตอล มือถือพลิกในการไปส่วนน้ำของท่าน เช่น เว็บไซต์พันทิพย์	4.17	0.690	มาก
2. ท่านมักจะไปส่วนน้ำที่สามารถหาข้อมูลได้จากการตลาดดิจิตอล	4.11	0.714	มาก
3. การตลาดดิจิตอลที่น่าเชื่อถือมีผลในการตัดสินใจให้ท่านไปส่วนน้ำ	4.09	0.754	มาก
4. ท่านได้รับข่าวสารเกี่ยวกับส่วนน้ำจากทำการตลาดดิจิตอล	4.22	0.663	มากที่สุด
รวม	4.15	0.705	มาก
การส่งเสริมการตลาดโดยใช้บุคคลอ้างอิง			
1. ท่านเคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับส่วนน้ำที่จากคนที่ท่านรู้จัก เช่น คนในครอบครัว หรือเพื่อนร่วมงาน	4.05	0.754	มาก
2. ท่านเคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับส่วนน้ำจากตรา นักแสดง หรือคนดัง	4.04	0.700	มาก
3. ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับทำให้ท่านรู้สึกถึงความน่าเชื่อถือของส่วนน้ำ	4.23	0.660	มากที่สุด
4. การที่ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารจากบุคคลอ้างอิงทำให้ท่านเลือกเที่ยวส่วนน้ำ	4.16	0.711	มาก
รวม	4.12	0.706	มาก

ผลจากตารางที่ 1 พบว่า ปัจจัยด้านการสื่อสาร การตลาด โดยเรียงลำดับจากความคาดหวังสูงสุด อันดับ 1 คือการตลาดดิจิตอลรองลงมาเป็นการประชาสัมพันธ์การโฆษณา ณ จุดขาย การโฆษณา การส่งเสริมการตลาดโดยใช้บุคคลอ้างอิงและการส่งเสริมการขายมีความคาดหวังในระดับสูงชี้งนี้

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15, 4.14, 4.13, 4.12, 4.12, 3.42 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้การท่องเที่ยวส่วนน้ำของนักท่องเที่ยวในเขตอำเภอหัวหิน

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคาดหวังของผู้ใช้บริการต่อการท่องเที่ยวในเขตอำเภอหัวหิน

การรับรู้การท่องเที่ยวในสวนน้ำของนักท่องเที่ยวในเขตอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	\bar{X}	S.D.	ระดับความคาดคะมั่น
1. ท่านไปสวนน้ำ เพราะเชื่อว่าจะได้รับประโยชน์ / คุ้มค่ากับค่าใช้จ่าย	4.03	0.721	มาก
2. ท่านไปสวนน้ำ เพราะความสวยงามของสถานที่	4.09	0.699	มาก
3. การันต์ไว้ประโยชน์ชั่น/การส่งเสริมการขายมีผลต่อการไปสวนน้ำ	4.24	0.683	มากที่สุด
4. ท่านยินดีที่จะเดินทางไปสวนน้ำ	4.11	0.697	มาก
รวม	4.12	0.700	มาก

ผลจากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยด้านการรับรู้โดยเรียงลำดับจากความคาดหวังสูงสุดอันดับ 1 คือการรับรู้ไว้ประโยชน์ชั่น/การส่งเสริมการขายมีผลต่อการไปสวนน้ำความยินดีที่จะเดินทางไปสวนน้ำสวนน้ำ

เพราะความสวยงามของสถานที่และสวนน้ำ เพราะเชื่อว่าจะได้รับประโยชน์ / คุ้มค่ากับค่าใช้จ่ายมีความคาดหวังในระดับสูงซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24, 4.11, 4.09, 4.03 ตามลำดับ

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการทดสอบสมมติฐาน

งานวิจัยครั้งนี้มีสมมติฐานทั้งหมด 11 ข้อ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบสมมติฐานตามลำดับ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์การถือสารทางการตลาดที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวสวนน้ำ ในเขตอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

พฤติกรรม	สถิติ	ความคิดเห็น		
		การโฆษณา	การส่งเสริม การขาย	ประโยชน์ จุดขาย
ตักษณะการเดินทาง	Pearson Chi-Square	2.564 ^a	23.734 ^a	22.095 ^a
	Sig.	0.023	0.022	0.005
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₁	H ₁	H ₁
บุคคลที่เดินทางมาด้วย ตัวเอง	Pearson Chi-Square	43.540 ^a	12.668 ^a	16.846 ^a
	Sig.	0.000	0.178	0.010
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₁	H ₀	H ₁
เดือนที่นิยมเดินทางมา ท่องเที่ยว	Pearson Chi-Square	15.978 ^a	12.402 ^a	16.077 ^a
	Sig.	0.192	0.414	0.041
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₀	H ₀	H ₁

จำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยว	Pearson Chi-Square	24.135 ^a	13.434 ^a	11.788 ^a
	Sig.	0.004	0.144	0.067
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₁	H ₀	H ₀
ช่วงเวลาที่ท่านนักไปสถานที่ท่องเที่ยว	Pearson Chi-Square	88.344 ^a	90.002 ^a	15.054 ^a
	Sig.	0.000	0.000	0.058
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₁	H ₁	H ₀
ท่านรู้จักสถานที่ท่องเที่ยวจากสื่อประเภทได	Pearson Chi-Square	15.269 ^a	17.022 ^a	9.258 ^a
	Sig.	0.084	0.048	0.160
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₀	H ₁	H ₀
ประเภทเครื่องเล่นที่ท่านชื่นชอบ	Pearson Chi-Square	22.313 ^a	13.416 ^a	10.444 ^a
	Sig.	0.008	0.145	0.107
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₁	H ₀	H ₀
สาเหตุสำคัญที่ทำให้ท่านเลือกสวนน้ำ	Pearson Chi-Square	26.429 ^a	22.278 ^a	26.504 ^a
	Sig.	0.009	0.035	0.001
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₁	H ₁	H ₁
กิจกรรมนันทนาการที่ส่งผลต่อการเข้าบันริการสวนน้ำ	Pearson Chi-Square	43.334 ^a	12.446 ^a	16.560 ^a
	Sig.	0.000	0.053	0.002
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₁	H ₀	H ₁
จุดประสงค์ที่ท่านมาท่องเที่ยว	Pearson Chi-Square	14.928 ^a	11.218 ^a	14.063 ^a
	Sig.	0.245	0.510	0.80
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₀	H ₀	H ₀
ท่านเห็นว่าสวนน้ำที่มีลักษณะเดียวกันกับสวนน้ำนานาชาติคือที่ใดมากที่สุด	Pearson Chi-Square	80.011 ^a	76.465 ^a	20.649 ^a
	Sig.	0.000	0.000	0.024
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₁	H ₁	H ₁

พฤติกรรม	ความคาดหวัง	ความคิดเห็น		
		การประชาสัมพันธ์	การตลาดดิจิตอล	การส่งเสริมการตลาดโดยใช้บุคคลอ้างอิง
ลักษณะการเดินทาง	Pearson Chi-Square	18.813 ^a	11.478 ^a	10.876 ^a
	Sig.	0.016	0.176	0.817
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₁	H ₀	H ₀

บุคคลที่เดินทางมาด้วย เครื่องที่นิยมเดินทางมา ท่องเที่ยว	Pearson Chi-Square	3.367 ^a	11.845 ^a	18.219 ^a
	Sig.	0.762	0.066	0.109
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₀	H ₀	H ₀
จำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยว	Pearson Chi-Square	5.220 ^a	6.449 ^a	35.143 ^a
	Sig.	0.734	0.597	0.004
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₀	H ₀	H ₁
ช่วงเวลาที่ท่านมักไป สถานที่ท่องเที่ยว	Pearson Chi-Square	15.000 ^a	8.074 ^a	21.395 ^a
	Sig.	0.020	0.233	0.045
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₁	H ₀	H ₁
ท่านรู้จักสถานที่ ท่องเที่ยวจากล็อปประเภท ใด	Pearson Chi-Square	22.865 ^a	18.235 ^a	37.735 ^a
	Sig.	0.004	0.020	0.002
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₁	H ₁	H ₁
ประเภทเครื่องเล่นที่ท่าน ^{ชั้นชอบ}	Pearson Chi-Square	4.005 ^a	1.987 ^a	15.422 ^a
	Sig.	0.676	0.921	0.219
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₀	H ₀	H ₀
สาเหตุสำคัญที่ทำให้ท่าน ^{เดือดร้อนน้ำ}	Pearson Chi-Square	15.056 ^a	8.005 ^a	20.469 ^a
	Sig.	0.020	0.238	0.059
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₁	H ₀	H ₀
กิจกรรมนันทนาการที่ ส่งผลต่อการเข้าบวิการ สวนน้ำ	Pearson Chi-Square	17.650 ^a	11.137 ^a	13.050 ^a
	Sig.	0.024	0.194	0.669
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₁	H ₀	H ₀
จุดประสงค์ที่ท่านมา ^{ท่องเที่ยว}	Pearson Chi-Square	2.743 ^a	10.922 ^a	17.509 ^a
	Sig.	0.602	0.027	0.025
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₀	H ₁	H ₁
ท่านเห็นว่าสวนน้ำที่มี ลักษณะเดียวกันกับสวน น้ำนานาชาติที่ได้ มากที่สุด	Pearson Chi-Square	5.906 ^a	8.549 ^a	27.583 ^a
	Sig.	0.658	0.382	0.035
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₀	H ₀	H ₁
	Pearson Chi-Square	19.795 ^a	16.618 ^a	44.854 ^a
	Sig.	0.031	0.083	0.001
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₁	H ₀	H ₁

พฤติกรรม	สถิติ	ความคิดเห็น
		ความพึงพอใจ
ลักษณะการเดินทาง	Pearson Chi-Square	18.813 ^a
	Sig.	0.001
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₁
บุคคลที่เดินทางมาด้วย	Pearson Chi-Square	3.367 ^a
	Sig.	0.762
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₀
เดือนที่นิยมเดินทางมากท่องเที่ยว	Pearson Chi-Square	5.220 ^a
	Sig.	0.734
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₀
จำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยว	Pearson Chi-Square	15.000 ^a
	Sig.	0.020
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₁
ช่วงเวลาที่ท่านมักไปสถานที่ท่องเที่ยว	Pearson Chi-Square	22.865 ^a
	Sig.	0.004
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₁
ท่านรู้จักสถานที่ท่องเที่ยวจากลือ ประเกตได	Pearson Chi-Square	4.005 ^a
	Sig.	0.676
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₀
ประเกตเครื่องเล่นที่ท่านชื่นชอบ	Pearson Chi-Square	15.056 ^a
	Sig.	0.020
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₁
สาเหตุสำคัญที่ทำให้ท่านเลือก สวนน้ำ	Pearson Chi-Square	17.650 ^a
	Sig.	0.024
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₁
กิจกรรมนันทนาการที่ส่งผลต่อการ เข้ามาริการสวนน้ำ	Pearson Chi-Square	2.743 ^a
	Sig.	0.602
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₀
จุดประสงค์ที่ท่านมาท่องเที่ยว	Pearson Chi-Square	5.906 ^a
	Sig.	0.658
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₀
ท่านเห็นว่าสวนน้ำที่มีลักษณะ เดียวกันกับสวนน้ำนานา นานา คือที่ ใดมากที่สุด	Pearson Chi-Square	19.795 ^a
	Sig.	0.031
	การยอมรับสมมติฐาน	H ₁

หมายเหตุ

H_0 : ปัจจัยด้านการบริการไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยว산น้ำในเขตอำเภอหัวหิน

H_1 : ปัจจัยด้านการบริการส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยว산น้ำในเขตอำเภอหัวหิน

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาถึงการวิเคราะห์ความคิดเห็นในด้านการตีอีสารการตลาดที่มีผลต่อเมืองพุกคอล อ้างอิงและด้านการรับรู้โดยทำการศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์และปัจจัยด้านการตีอีสาร ซึ่งประกอบด้วย การโฆษณา การส่งเสริมการขาย การโฆษณา ณ จุดขาย การประชาสัมพันธ์ การตลาดดิจิตอล การส่งเสริมการตลาดโดยใช้บุคคลอ้างอิงและด้านการรับรู้โดยมุ่งหวังว่าจะเป็นประโยชน์สำหรับนักท่องเที่ยว ให้ทราบถึงความคิดเห็น เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาการตีอีสารการตลาด เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวอย่างสูงสุด

สรุปและอภิปรายผล

1. ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุต่ำกว่าห้าเรือเท่ากับ 24 ปี โดยส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จบการศึกษาระดับอนุปริญญาตรี (ปวส.) ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ 10,001-20,000 บาทต่อเดือน

2. พฤติกรรมการท่องเที่ยว

ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีลักษณะการเดินทางโดยใช้รถยนต์ส่วนตัว เดินทางมาทับครอบครัว นิยมมาท่องเที่ยวในเดือนเมษายน-มิถุนายน จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวคือ 1 ครั้ง ช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว 12:31-15:00 น. รู้จักสถานที่ท่องเที่ยวจากสื่ออินเตอร์เน็ต ประเภทเครื่องเล่นที่ชื่นชอบคือสไล

เดอร์ สาเหตุสำคัญที่ทำให้เลือกสวนน้ำคือความหลากหลายของเครื่องเล่น กิจกรรมนันทนาการที่ชื่นชอบส่วนใหญ่คือกิจกรรมตามเทศกาล จุดประสงค์ที่มาท่องเที่ยวคือตั้งใจจะมาเด่นเครื่องเล่น และสวนน้ำที่มีลักษณะเดียวกันกับสวนน้ำนานาชาติสวนน้ำชาน โตรินี วอเตอร์ แฟลต้าซี

3. ความคิดเห็นในด้านการตีอีสารการตลาด ได้แก่ โฆษณาการส่งเสริมการขายการโฆษณา ณ จุดขายการประชาสัมพันธ์การตลาดดิจิตอลการส่งเสริมการตลาดโดยใช้บุคคลอ้างอิง

4. ด้านการรับรู้ การรับรู้ป่อนชั้น/การส่งเสริมการขายมีผลต่อการไปสวนน้ำ ความยินดีที่จะเดินทางไปสวนน้ำเพราะความ爽ใจของสถานที่และเชื่อว่าจะได้รับประโยชน์ / คุ้มค่ากับค่าใช้จ่าย

ผลการวิจัยพบว่า การตีอีสารการตลาด ได้แก่ การโฆษณา การส่งเสริมการขาย การโฆษณา ณ จุดขาย การประชาสัมพันธ์ การตลาดดิจิตอล การส่งเสริมการตลาดโดยใช้บุคคลอ้างอิงซึ่งสอดคล้องกับกระบวนการพัฒนาและนำโปรแกรมการตีอีสาร ในรูปแบบต่างๆมาใช้เพื่อจูงใจกลุ่มลูกค้าในปัจจุบัน และกลุ่มลูกค้าคาดหวังในช่วงเวลาหนึ่ง (Kotler, 2003: 184) เป็นการศึกษาถึงเหตุฐานในการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์หรือบริการ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากผลการวิจัยการวิเคราะห์การตีอีสารทางการตลาดที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของสวนน้ำ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากการวิจัยจะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีการรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวมาจากตลาดดิจิตอล ควรเพิ่มการสร้างความรับรู้ในตลาดดิจิตอล โดยมีผลการวิจัยยืนยันดังนี้ความคาดหวังสูงสุด อันดับ 1 คือการตลาดดิจิตอลมีความคาดหวังในระดับสูงซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15

2. จากการวิจัยพบว่าการสื่อสารด้านการส่งเสริมการขายนักท่องเที่ยวมีการรับรู้น้อย ควรพัฒนาช่องทางการสื่อสารการตลาดด้านการส่งเสริมการขายให้เพิ่มขึ้น โดยมีผลการวิจัยยืนยันดังนี้การส่งเสริมการขายมีความคาดหวังในระดับต่ำสุดของช่องทางการสื่อสารการตลาด โดยมีความคาดหวังมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การทำการศึกษาถึงความต้องการสูงสุด นักท่องเที่ยวเพื่อให้ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการอย่างตรงจุด เพื่อเกิดความพึงพอใจสูงสุด
2. การศึกษาถึงปัจจัยหลักแห่งจริงของการท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาการให้บริการให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วนิชย์บัญชา. (2545). การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชั้นจิตต์ แจ้งเนกินจ. (2544). กลยุทธ์การสื่อสารการตลาด. กรุงเทพฯ: เลิฟ แอนด์ ชัชรี วงศ์ตัน. (2544). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตพิมพ์.
- ดาว ทีปะปาล. (2553). การสื่อสารการตลาด. กรุงเทพฯ: ออมรakan พิมพ์.
- นรธกฤต วัฒน์เมลล์. (2555). สื่อสารการตลาด. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นราศรี ไวนิชกุล, ชูศักดิ์ อุดมศรี. (2538). ระเบียบวิธีวิจัยธุรกิจ. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นราศรี ไวนิชกุล. (2538). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: วิสิทธิ์พัฒนา.
- นราศรี ไวนิชกุล. (2550). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: วี พรีน.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2537). การโฆษณาและการส่งเสริมการตลาด. กรุงเทพฯ: เอสเอ็มเชอร์คิทเพรส.
- สรา瓦ช อนันดาธ. (2550). Ad@chula on integrated marketing communications. กรุงเทพฯ: 21 เชนจูรี่.
- Kotler P. (1997). Marketing management. New jersey: Prentice Hall.